

1. Να γράψετε περιληπτικά με τι, κατά τη γνώμη σας, μοιάζει η τηλεόραση. Επίσης, να γράψετε αν συμφωνείτε με τους φίλους μας, τον Άκη και τη Μαριάννα, αναφέροντας τους λόγους για τους οποίους συμφωνείτε ή όχι.

Γιάννης Χ: κασετίνα

Μαρία: εγκέφαλος

Φωτεινή: κουτί (με εικόνες)

κ. Δημήτρης: σκιά

Τηλεορασίτιδα Υποχρεμίσω προσδιορισμός του χρόνου

Ήταν μια φορά κι έναν καιρό ένα παιδάκι που το λέγανε Μάριο. Το παιδάκι αυτό έβλεπε τηλεόραση πάρα πολύ. Το πρωί, πριν φύγει για το σχολείο, έβλεπε βίντεο. Το μεσημέρι, στο τραπέζι, αντί να κουβεντιάσει με τους γονείς του, ήθελε να βλέπει τηλεόραση την ώρα του φαγητού. Όσο διάβαζε κι έγραφε τα μαθήματά του για την άλλη μέρα, την άφηνε ανοιχτή. Προτιμούσε να δει τηλεόραση παρά να παίξει με τους φίλους του. Το βράδυ δεν πήγαινε για ύπνο αν δεν έβλεπε και την τελευταία εκπομπή.

Όλοι του έλεγαν ότι δεν έκανε καλά, αλλ' αυτός εκεί, δεν άλλαζε συνήθειες. Μια μέρα που δεν είχε σχολείο, έμεινε μπροστά στην τηλεόραση απ' το πρωί ως το βράδυ. Άδικα του 'λεγε η μαμά του να την κλείσει και να βγει λίγο έξω. Εκείνο το βράδυ δεν κοιμήθηκε καθόλου καλά επειδή ένιωθε ναυτία και το κεφάλι του πονούσε. Την άλλη μέρα το πρωί φώναξε τη μαμά του και της είπε ότι αισθανόταν περίεργα και ότι το κεφάλι του ήταν βαρύ. Τότε εκείνη αποφάσισε να τον πάει αμέσως στο γιατρό. Όταν τον είδε ο γιατρός, είπε ότι ο μικρός μας φίλος είχε πάθει οξεία τηλεορασίτιδα.

Κριστίνα Λαστρέγκο – Φραντσέσκο Τέστα, *Μ' αρέσει η τηλεόραση*, εκδ. Ντουντούμη, Αθήνα, 1991

Ο φίλος μας ο Άκης ο Τηλεοραστάκης, όταν διάβασε αυτή την ιστορία, άρχισε να προβληματίζεται αν είναι καλό που ώρες ολόκληρες βλέπει τηλεόραση. Φοβήθηκε να μην πάθει και ο ίδιος κάτι παρόμοιο μ' αυτό που έπαθε ο Μάριος. Τελικά αποφάσισε να μειώσει τον χρόνο που περνάει μπροστά στην οθόνη της τηλεόρασης.

2. Δώστε ένα τέλος στην παραπάνω ιστορία με τον Μάριο, που αρρώστησε, ξεκινώντας κάπως έτσι:

Κουνώντας το κεφάλι του, ο γιατρός τον εξέτασε και τον συμβούλεψε να...

Τι μπορεί να κάνει ο Μάριος;

θυμηθείτε

Ευθύς και πλάγιος λόγος

3. Προσπαθήστε να μετατρέψετε τις παρακάτω προτάσεις από πλάγιο λόγο σε ευθύ λόγο:

Όλοι του έλεγαν ότι δεν έκανε καλά.

«**Δεν έκανες καλά**» του έλεγαν όλοι.

Την άλλη μέρα το πρωί φώναξε τη μαμά του και της είπε ότι αισθανόταν περίεργα και ότι το κεφάλι του ήταν βαρύ.

<< **Μαμά, αισθάνομαι περίεργα και το κεφάλι μου είναι βαρύ**», είπε στη μαμά του.

Όταν τον είδε ο γιατρός, είπε ότι είχε πάθει οξεία τηλεορασίτιδα.

<< **Έχεις πάθει οξεία τηλεορασίτιδα**» του είπε ο γιατρός

Το ίδιο κίβλας θράδν ο Άκνς ο Τηλεορασάκνς, επηρεασμένος από την ιστορία με τον Μάριο, ονειρεύτηκε πως έχει συναντηθεί και έχει μιλήσει με τον Μάριο. Για να δούμε τι θυμόταν ο Άκνς το επόμενο πρωί από τη συζήτηση που έκανε στο όνειρό του με τον Μάριο.

(Ο Άκνς συναντάει στον δρόμο τον Μάριο, που φαίνεται άρρωστος.)

Άκνς: Δε νιώθεις καλά; Μήπως θέλεις να σε βοηθήσω;

Μάριο: Νιώθω βαρύ το κεφάλι μου και δε βλέπω καλά. Ίσως θα ήταν καλό αν μπορούσες να με βοηθήσεις να φτάσω σπίτι μου.

Άκνς: Θα σε βοηθήσω. Είσαι άρρωστος;

Μάριο: Ο γιατρός λέει ότι αυτά συμβαίνουν σε όσους βλέπουν συνέχεια τηλεόραση.

Άκνς: Και τι σε συμβούλεψε να κάνεις;

Μάριο: Μου είπε να βγαίνω πιο πολύ έξω και να παίζω με τους φίλους μου. Αλλά εγώ δεν κάνω παρέα με κανέναν.

Άκνς: Κι εγώ έχω ανάγκη από παρέα. Θέλεις αύριο το απόγευμα να παίξουμε μαζί στο πάρκο;

κείμενο της συγγραφικής ομάδας